

Bilag til F. t. L. om Ændr. i L. om Retsplejen ved Hæren og Søværnet.

gaar, straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 6 Maaneder. Sker det i Krigstid eller under truende Udsigt til Krig, kan Straffen stige til Fængsel i 3 Aar.

§ 42.

Den, som forfalsker Ammunition eller andet Krigsredskab paa en saadan Maade, at Virkningen forringes eller Betjeningsmandskabet udsættes for Fare, straffes med Arrest ikke under 15 Dages skærpet Arrest eller med Fængsel indtil 4 Aar.

Har Gerningsmanden maattet regne med, at Forfalskningen vilde faa Virkning under Krigsforhold, er Straffen Fængsel fra 2 til 12 Aar.

§ 43.

Krigsfange, der undviger under Brud paa Æresord, eller som før Krigens Ophør overtræder Betingelse, paa hvilken han er løsladt, straffes med Fængsel ikke under 5 Aar eller paa Livet.

7. Kapitel.

Ulovlig Fraværelse.

§ 44.

Den, der i den Hensigt at unddrage sig sin militære Tjeneste helt eller for længere ubestemt Tid fjerner sig fra eller udebliver fra den militære Afdeling, til hvilken han hører eller er indkaldt, straffes for Rømning med Arrest, mindst 15 Dages skærpet Arrest, eller med Fængsel indtil 1 Aar, i Krigstid indtil 3 Aar.

Under særlig skærpende Omstændigheder, saasom naar nogen rømmer fra Skib paa Togt, eller naar flere i Forening rømmer, er Straffen Fængsel indtil 2 Aar, i Krigstid indtil 10 Aar.

Rømning til Fjenden straffes med Fængsel ikke under 4 Aar eller paa Livet.

§ 45.

Den, som ulovlig, men uden Rømningshensigt, fjerner sig eller udebliver fra

derved under alle Omstændigheder forøget Risikoen for, at de kommer i andre uberettedes Hænder. Under Hensyn til Forseelsens Karakter af Politiforseelse har man sat Straffen forholdsvis lavt.

(L. 1881 § 189).

Under Krigsredskab falder i første Række Vaaben, men ogsaa andet Krigsmateriel.

Foreligger forræderisk Hensigt, kommer § 34 til Anvendelse.

(L. 1881 § 67).

(L. 1881 §§ 81—89, 91—93 og 97—98).

I §§ 44 og 45 er sammendraget en Mængde specificerede Bestemmelser, der endnu i 1881 ansaas nødvendige. Naar Begrebet Rømning er opretholdt, skyldes det, at der er en principiel Forskel paa den, der har til Hensigt at unddrage sig Militærtjenesten, og den, der blot fjerner sig fra Afdelingen af andre mere eller mindre forbigaaende Grunde. En anden Ting er, at det naturligvis kan være vanskeligt at bevise Rømningshensigten, og at man da maa lade sig nøje med at straffe for anden ulovlig Fraværelse fra Afdelingen. Man har derfor ikke gentaget den i L. 1881 § 83 opstillede „Formodning“ om Rømningshensigt, hvilken Formodning var tilstrækkeligt Bevis, hvis den ikke afsvækkedes ved fremkomne Oplysninger. Derimod har man i § 45, Stk. 2, uden at spørge om Motiver tilsikret